

ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΧΗΜΕΙΑΣ 2010

Για τη Β΄ τάξη Λυκείων

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ 1 (Μονάδες 7)

1	1-δ, 2-γ, 3-α, 4-β	4x0,5=2
	<p>Αύξηση σημείου ζέσεως: $H_2 < PH_3 < AsH_3 < NH_3$</p> <p>Χαμηλότερο σ.ζ. έχει το H_2 διότι το μόριό του είναι μη πολωμένο και οι δεσμοί που αναπτύσσονται μεταξύ των μορίων του είναι ασθενείς δυνάμεις διασποράς.</p> <p>Τα μόρια PH_3, AsH_3 και NH_3 είναι πολωμένα μόρια γι'αυτό αναπτύσσονται και δυνάμεις διπόλου – διπόλου, οι οποίες είναι ισχυρότερες από τις δυνάμεις διασποράς του H_2.</p> <p>Μεταξύ των τριών, ψηλότερο σ. ζ. έχει η NH_3 διότι στο μόριό της αναπτύσσονται και δεσμοί υδρογόνου που είναι οι πιο ισχυροί των διαμοριακών δυνάμεων και χρειάζονται περισσότερη ενέργεια για να σπάσουν.</p> <p>Μεταξύ PH_3 και AsH_3 μεγαλύτερο σ.ζ. έχει η AsH_3 διότι έχει μεγαλύτερη μοριακή μάζα από τη PH_3.</p>	0,5
2	<p>Μεταξύ των τριών, ψηλότερο σ. ζ. έχει η NH_3 διότι στο μόριό της αναπτύσσονται και δεσμοί υδρογόνου που είναι οι πιο ισχυροί των διαμοριακών δυνάμεων και χρειάζονται περισσότερη ενέργεια για να σπάσουν.</p> <p>Μεταξύ PH_3 και AsH_3 μεγαλύτερο σ.ζ. έχει η AsH_3 διότι έχει μεγαλύτερη μοριακή μάζα από τη PH_3.</p>	4x0,5=2
3	<p>α) Λανθασμένη, ο δεσμός υδρογόνου εμφανίζεται στις ενώσεις που έχουν δεσμούς H-F, H-O και H-N.</p> <p>β) Λανθασμένη γ) Ορθή δ) Λανθασμένη</p>	0,5+0,5=1
		3x0,5=1,5

ΘΕΜΑ 2 (Μονάδες 8)

	<p>1 mol CO_2 περιέχει $6,02 \times 10^{23}$ μόρια CO_2</p> <p>X_1; $3,01 \times 10^{16}$ μόρια CO_2 $X_1 = 5 \times 10^{-8}$ mol CO_2</p>	0,5
1	<p>$M_r NaHCO_3 = 84$</p> <p>$HC_4H_4O_6K + NaHCO_3 \rightarrow NaC_4H_4O_6K + H_2O + CO_2 \uparrow$</p> <p>1 mol 1 mol</p> <p>84 g 1 mol</p> <p>X_2; 5×10^{-8} mol</p> <p>$X_2 = 4,2 \times 10^{-6}$ g $NaHCO_3$</p>	0,25
		0,5

2	α) 1 mol NO _x 22,4 L X ₁ ; 1,23 L X ₁ =0,055 mol NO _x	0,5
	β) 1,23 L 2,526 g 22,4 L X ₂ ; X ₂ =46g ⇒ M _r NO _x =46	0,5
	γ) 1.A _r N + X.A _r O = 46 14 + X = 46 ⇒ X=2 ⇒ Χημικός τύπος: NO₂	1
3	Στα 1000 mL δ/τος περιέχεται 1 mol HCl 20 mL x; x=0,02 mol HCl	0,5
	Στα 1000 mL δ/τος περιέχονται 0,2 mol NaOH 50 mL x; x=0,01 mol NaOH	0,5
	Το διάλυμα του HCl βρίσκεται σε περίσσεια και εξουδετερώνεται από το διάλυμα NaOH:	0,5
	NaOH + HCl → NaCl + HCl 1 mol 1 mol	0,5
	0,01 mol x; x=0,01 mol είναι η περίσσεια του HCl.	0,5
	Η ποσότητα του HCl που αντέδρασε με το μέταλλο M: 0,02-0,01=0,01 mol HCl.	0,5
	M + 2 HCl → MCl ₂ + H ₂ ↑ 1 mol 2 mol	0,75
x; 0,01 mol x=0,005 mol M	0,5	
0,005 mol μετάλλου M έχουν μάζα 0,12 g 1 mol x; x=24 g ⇒ A_rM=24	0,5	

ΘΕΜΑ 3 (Μονάδες 13)

1	α) $\rho = \frac{m}{V} \Rightarrow V = \frac{m}{\rho} \Rightarrow V = \frac{100 \text{ g}}{1,03 \text{ g/mL}} = 97,1 \text{ mL}$	0,5
	Στα 100g δ/τος ≡ 97,1 mL δ/τος περιέχονται 3,544 g HCl 1000mL x; x = 36,5 g HCl	0,5

$M_r \text{ HCl}=36,5 \Rightarrow 1 \text{ mol HCl}=36,5 \text{ g} \Rightarrow [\text{HCl}]=1 \text{ M}$	0,5
$\text{HCl} \xrightarrow{\text{H}_2\text{O}} \text{H}^+ + \text{Cl}^-$ $\begin{array}{ccc} 1 \text{ mol} & & 1 \text{ mol} \\ 1 \text{ mol} & \text{x;} & \text{x}=[\text{H}^+]=1 \text{ mol/L} \end{array}$	0,5
$\text{pH} = -\log[\text{H}^+] = -\log 1 = \mathbf{0}$	0,5
β) Στα 1000 mL δ/τος Δ ₁ περιέχεται 1 mol HCl	
$\begin{array}{ccc} & & 1 \text{ mol} \\ 1 \text{ mL} & \text{x;} & \text{x}=0,001 \text{ mol HCl} \end{array}$	0,5
Η ποσότητα αυτή αραιώνεται σε τελικό όγκο 1000 mL ⇒ $[\text{HCl}]=0,001 \text{ M}$	0,5
$\text{HCl} \xrightarrow{\text{H}_2\text{O}} \text{H}^+ + \text{Cl}^-$ $\begin{array}{ccc} 1 \text{ mol} & & 1 \text{ mol} \\ 0,001 \text{ mol} & \text{x;} & \text{x}=[\text{H}^+]=0,001 \text{ mol/L} \end{array}$	0,5
$\text{pH} = -\log[\text{H}^+] = -\log 0,001 = \mathbf{3}$	0,5
γ) Για το διάλυμα με $\text{pH}=2 \Rightarrow [\text{H}^+]=10^{-\text{pH}}=10^{-2}=0,01 \text{ mol/L}$	0,5
$\text{HCl} \xrightarrow{\text{H}_2\text{O}} \text{H}^+ + \text{Cl}^-$ $\begin{array}{ccc} 1 \text{ mol} & & 1 \text{ mol} \\ \text{x;} & 0,01 \text{ mol} & \text{x}=[\text{HCl}]=0,01 \text{ mol/L} \end{array}$	0,5
Στα 1000 mL δ/τος περιέχονται 0,01 mol HCl	
$\begin{array}{ccc} & & 0,01 \text{ mol} \\ 1 \text{ mL} & \text{x;} & \text{x} = 1 \cdot 10^{-5} \text{ mol HCl} \end{array}$	0,5
Μετά την ανάμιξη:	
Συνολικός όγκος διαλύματος Δ ₃ = 1 + 1 = 2 mL	0,5
Συνολική ποσότητα HCl = 0,001 + 10 ⁻⁵ = 0,00101 mol HCl	0,5
Στα 2 mL δ/τος περιέχονται 0,00101 mol HCl	
$\begin{array}{ccc} & & 0,00101 \text{ mol} \\ 1000 \text{ mL} & \text{x;} & \text{x}=0,505 \text{ mol HCl} \end{array}$	0,5
⇒ $[\text{HCl}] = 0,505 \text{ mol/L}$	0,5
$\text{HCl} \xrightarrow{\text{H}_2\text{O}} \text{H}^+ + \text{Cl}^-$ $\begin{array}{ccc} 1 \text{ mol} & & 1 \text{ mol} \\ 0,505 \text{ mol} & \text{x;} & \text{x}=[\text{H}^+]=0,505 \text{ mol/L} \end{array}$	0,5
$\text{pH} = -\log[\text{H}^+] = -\log 0,505 = \mathbf{0,3}$	0,5

2	α) Λανθασμένη. Στα υδατικά τους δ/τα οι ιοντικές ενώσεις παθαίνουν πλήρη διάσταση και έτσι χαρακτηρίζονται ως ισχυροί ηλεκτρολύτες, ενώ στα υδατικά τους διαλύματα οι ομοιοπολικές ενώσεις μπορούν να διασταθούν πλήρως, μερικώς ή και καθόλου και χαρακτηρίζονται ως ισχυροί, ασθενείς και μη ηλεκτρολύτες αντίστοιχα.	0,5 1
	β) Λανθασμένη. $\text{HNO}_3 \xrightarrow{\text{H}_2\text{O}} \text{H}^+ + \text{NO}_3^-$ 1 mol 1 mol	0,5
	$\text{H}_2\text{SO}_4 \xrightarrow{\text{H}_2\text{O}} 2\text{H}^+ + \text{SO}_4^{2-}$ 1 mol 2 mol	
	Παρόλο που τα δύο οξέα είναι ισομοριακά δεν έχουν ίδια συγκέντρωση κατιόντων υδρογόνου αφού το ένα είναι ισχυρό μονοπρωτικό και το άλλο ισχυρό διπρωτικό οξύ. Έτσι εφόσον οι συγκεντρώσεις των κατιόντων υδρογόνου στα δύο διαλύματα δεν είναι ίσες ούτε το pH θα είναι ίσο, αφού $\text{pH} = -\log[\text{H}^+]$.	1
γ) Λανθασμένη. Αφού και τα δύο οξέα είναι ασθενή θα ισχύει: $[\text{H}^+] = \sqrt{K_{\text{ox}} \cdot C_{\text{ox}}}$. Εφόσον το οξύ HA είναι ισχυρότερο από το οξύ HB ισχύει η σχέση: $K_{\text{HA}} > K_{\text{HB}}$. Όμως αφού η $[\text{H}^+]$ εξαρτάται επίσης από τη συγκέντρωση του κάθε οξέος συνεπώς και το pH δεν είναι ανεξάρτητο από τις συγκεντρώσεις των οξέων.	0,5 1	

ΘΕΜΑ 4 (Μονάδες 12)

1	α) Η συγκέντρωση του νέου διαλύματος πρέπει να είναι: $0,1 \text{ M} < C_{\text{τελ}} < 0,3 \text{ M}$ Έτσι απορρίπτονται οι τιμές 0,05 M, 0,1 M και 0,4 M Δεκτό αποτέλεσμα C=0,15 M	1 0,5
	β) Ορθή σχέση η iii: VA > VB Η σχέση $VA < VB$ απορρίπτεται διότι η τελική συγκέντρωση θα ήταν πλησιέστερα στο 0,3 M και όχι στο 0,1M. Η σχέση $VA = VB$ απορρίπτεται διότι τότε η τελική συγκέντρωση θα ήταν 0,2M.	0,5 2x1=2

2	<p>α) Στους 20 °C: σε 100 g H₂O διαλύονται 33 g KNO₃ } Στους 40 °C: σε 100 g H₂O διαλύονται 62 g KNO₃ } ⇒ 62-33=29 ⇒ πρέπει να προστεθούν 29 g KNO₃</p>	1
	<p>β) Δ₁ (10 °C): σε 100 g H₂O διαλύονται 18 g KNO₃ ⇒ 118 g διαλύματος x₁; x₂; 590 g διαλύματος x₁=500 g H₂O x₂=90 g KNO₃</p>	} 2
	<p>Δ₂ (40 °C): σε 100 g H₂O διαλύονται 62 g KNO₃ ⇒ 162 g διαλύματος x₁; x₂; 810 g διαλύματος x₁=500 g H₂O x₂=310 g KNO₃</p>	} 2
	<p>Δ₃ (20 °C) = Δ₁ + Δ₂: m_{H₂O}=500+500=1000 g, m_{KNO₃}=90+310=400 g</p>	2x0,5=1
	<p>Η διαλυτότητα στους 20 °C είναι: σε 100 g H₂O διαλύονται 33 g KNO₃ 1000 g x; x=330 g KNO₃</p>	} 1
	<p>Συνεπώς μετά την ανάμιξη των δύο διαλυμάτων θα έχουμε κορεσμένο διάλυμα με κρυστάλλους KNO₃ στον πυθμένα. (θα αποβληθούν 400-330=70 g κρυστάλλων KNO₃)</p>	1

ΘΕΜΑ 5 (Μονάδες 8,5)

1	<p>α) Διαθέτουμε: 1000 mL δ/τος περιέχουν 0,1 mol KMnO₄ 100 mL x; x=0,01 mol KMnO₄ και</p>	0,5
	<p>1000 mL δ/τος περιέχουν 0,6 mol HCl 150 mL x; x=0,09 mol HCl</p>	0,5
	<p>Σύμφωνα με τη χημική εξίσωση: 16HCl + 2KMnO₄ → 2KCl + 2MnCl₂ + 8H₂O + 5Cl₂ 16 mol 2 mol</p>	2
	<p>x; 0,01 mol x=0,08 mol HCl (περισσεύουν 0,09-0,08=0,01 mol HCl)</p>	0,5

	<p>Συνεπώς το διάλυμα του KMnO_4 θα αποχρωματιστεί αφού θα καταναλωθεί όλη η ποσότητα του KMnO_4 και στο διάλυμα θα υπάρχουν τα άχρωμα Mn^{2+}.</p> <p>β) $2\text{KMnO}_4 \equiv 5\text{Cl}_2$</p> <p>2 mol 5 mol 2 mol 5.22,4 L 0,01mol x; x=0,56 L Cl_2</p>	0,5
		0,5
2	<p>$2\text{M} + 2x\text{H}_2\text{SO}_4$ (πυκνό/θερμό) $\rightarrow \text{M}_2(\text{SO}_4)_x + x\text{SO}_2\uparrow + 2x\text{H}_2\text{O}$</p> <p>α) $2\text{ mol M} \equiv x\text{ mol SO}_2$</p> <p>2 mol x.22,4 L 0,2 mol 6,72 L $\Rightarrow$ x=3</p> <p>β) $2\text{ mol} \equiv 6\text{ mol H}_2\text{SO}_4$</p> <p>0,2 mol x; x=0,6 mol H_2SO_4</p> <p>Διαθέτουμε H_2SO_4 10M Στα 1000 mL διαλύματος περιέχονται 10 mol H_2SO_4</p> <p>x; 0,6 mol x=60 mL διαλύματος H_2SO_4</p>	2
		1
		0,5
		0,5

ΘΕΜΑ 6 (Μονάδες 14,75)

1	<p>α) Αύξηση της ταχύτητας και μείωση της απόδοσης. β) Αύξηση της ταχύτητας και αύξηση της απόδοσης. γ) Αύξηση της ταχύτητας και αύξηση της απόδοσης. δ) Αύξηση της ταχύτητας χωρίς μεταβολή της απόδοσης.</p>	4x1=4								
2	<p>α) Η χημική ισορροπία μετατοπίζεται προς αριστερά. β) Η χημική ισορροπία μετατοπίζεται προς αριστερά. γ) Η θέση της χημικής ισορροπίας δεν επηρεάζεται. δ) Η χημική ισορροπία μετατοπίζεται προς αριστερά.</p>	4x0,5=2								
3	<p>α) i.</p> <table border="1" style="margin-left: 20px;"> <tr> <td>Ποσότητες (mol)</td> <td>$2\text{SO}_{2(g)} + \text{O}_{2(g)} \rightleftharpoons 2\text{SO}_{3(g)}$</td> </tr> <tr> <td>Αρχικά</td> <td>0,6 0,6 </td> </tr> <tr> <td>Αντιδρούν/Παράγονται</td> <td>2x x 2x</td> </tr> <tr> <td>Χημική Ισορροπία</td> <td>0,6-2x 0,6-x 2x</td> </tr> </table>	Ποσότητες (mol)	$2\text{SO}_{2(g)} + \text{O}_{2(g)} \rightleftharpoons 2\text{SO}_{3(g)}$	Αρχικά	0,6 0,6	Αντιδρούν/Παράγονται	2x x 2x	Χημική Ισορροπία	0,6-2x 0,6-x 2x	8x0,25=2
Ποσότητες (mol)	$2\text{SO}_{2(g)} + \text{O}_{2(g)} \rightleftharpoons 2\text{SO}_{3(g)}$									
Αρχικά	0,6 0,6									
Αντιδρούν/Παράγονται	2x x 2x									
Χημική Ισορροπία	0,6-2x 0,6-x 2x									

Στη χημική ισορροπία η συγκέντρωση του SO_3 είναι 0,04 M. $\Rightarrow$	
$\frac{2x \text{ mol}}{10 \text{ L}} = 0,04 \text{ mol/L} \Rightarrow x=0,2$	0,5
$[\text{SO}_2] = \frac{0,6-2x}{10} = \frac{0,6-2 \cdot 0,2}{10} = 0,02 \text{ M},$	0,5
$[\text{O}_2] = \frac{0,6-x}{10} = \frac{0,6-0,2}{10} = 0,04 \text{ M}$	0,5
$[\text{SO}_3] = 0,04 \text{ M}$	
$K_c = \frac{[\text{SO}_3]^2}{[\text{SO}_2]^2 \cdot [\text{O}_2]} = \frac{(0,04)^2}{(0,02)^2 \cdot (0,04)} = 100$	1,25
ii. Η θεωρητική ποσότητα υπολογίζεται από το αντιδρών που είναι σε έλλειμμα δηλαδή το SO_2 (το O_2 είναι σε περίσσεια αφού απαιτεί για πλήρη αντίδραση 1,2 mol και διαθέτουμε 0,6 mol SO_2). Συνεπώς από τη στοιχειομετρία της αντίδρασης:	0,5
1 mol SO_2 αν αντιδράσει πλήρως παράγει 1 mol SO_3 0,6 mol SO_2 x; x=0,6 mol SO_3	0,5
Πρακτικά έχουμε στη Χημική Ισορροπία: $[\text{SO}_3]= 0,04\text{M} \Rightarrow$ Σε 1000 mL δ/τος περιέχονται 0,04 mol SO_3 10000 mL x; x=0,4 mol SO_3	0,5
$\alpha = \frac{\text{Ποσότητα προϊόντος που παράγεται πρακτικά (SO}_3\text{)}}{\text{Ποσότητα του ίδιου προϊόντος που θα παραγόταν θεωρητικά}}$	
$\alpha = \frac{0,4}{0,6} = 0,667 \text{ ή } 66,7\%$	0,5
β) i. $2\text{H}_2\text{SO}_4 (\text{πυκνό}) + \text{S} \xrightarrow{\theta} 3\text{SO}_2 + 2\text{H}_2\text{O}$	1,5
ii. $\text{S} \equiv 3\text{SO}_2$ 1 mol 3 mol x; 0,6 mol $\Rightarrow$ x=0,2 mol S	0,5

ΘΕΜΑ 7 (Μονάδες 10,25)

1	Στα 1000 mL δ/τος περιέχονται 0,07 mol AgNO_3 100 mL x; $x=7 \cdot 10^{-3}$ mol AgNO_3 η απαιτούμενη ποσότητα	0,5
	Στα 1000 mL δ/τος περιέχονται 0,05 mol AgNO_3 50 mL x; $x=2,5 \cdot 10^{-3}$ mol AgNO_3 η υπάρχουσα ποσότητα	0,5
	Απαιτούνται ακόμη: $7 \cdot 10^{-3} - 2,5 \cdot 10^{-3} = 4,5 \cdot 10^{-3}$ mol AgNO_3	0,5
	$M_r \text{AgNO}_3 = 170 \Rightarrow 1 \text{ mol AgNO}_3 \quad 170 \text{ g}$ $4,5 \cdot 10^{-3} \text{ mol} \quad x;$ $x=0,765 \text{ g AgNO}_3$ πρόσθεσε	0,25 0,5
2	Συνδυασμός i: ορθός i. Φ_2, Φ_1, Φ_3 Διαλύουμε τα 5 g στη φιάλη Φ_2 και έχουμε διάλυμα 5% κ.ο. (η ποσότητα μπορεί να διαλυθεί αφού η διαλυτότητά της είναι 7% κ.ο.) Από τη Φ_2 γεμίζουμε τη Φ_1 . Στα 50 mL της Φ_1 περιέχονται 2,5 g της ουσίας. Το διάλυμα από τη Φ_1 μεταγγίζεται στη Φ_3 και συμπληρώνουμε στα 250 mL δ/τος με H_2O . Έτσι τώρα στη Φ_3 περιέχονται 2,5 g της ουσίας A στα 250 mL δ/τος και άρα η περιεκτικότητα είναι 1% κ.ο.	0,5
	Η συνοπτικά: α. Φ_1 : 5 g/100 mL δ/τος β. Φ_2 : 100 mL δ/τος 5 g A 50 mL x; $x=2,5 \text{ g A}$ γ. Φ_3 : 250 mL δ/τος 2,5 g A 100 mL x; $\Rightarrow x=1 \text{ % κ.ο. A}$	} 3
	Συνδυασμός ii: λάθος ii. $\Phi_1, \Phi_2, \Phi_1, \Phi_3$ Αφού η διαλυτότητα της A είναι 7 g/100 mL δ/τος δεν μπορούμε να διαλύσουμε 5 g της A σε 50 mL δ/τος.	
Συνδυασμός iii: ορθός iii. Φ_3, Φ_1, Φ_2	0,5	

	<p>ii. Με επίδραση περίσσειας διαλύματος NaOH παίρνουμε το ίζημα του Cu(OH)₂ αφού τα άλλα δύο υδροξείδια διαλύονται:</p> <p>M_r Cu(OH)₂=97,5 Cu(NO₃)₂ ≡ Cu(OH)₂ ↓ 1 mol 1 mol 1 mol 97,5 g x; 12,1875 g x=0,125 mol Cu(NO₃)₂</p> <p>0,125 mol Cu(NO₃)₂ περιέχονται σε 500 mL δ/τος x; 1000 mL x=0,25 mol Cu(NO₃)₂ ⇒ 0,25 M Cu(NO₃)₂</p> <p>Με περίσσεια διαλύματος αμμωνίας σχηματίζονται συγχρόνως Pb(OH)₂ και Al(OH)₃. Έτσι:</p> <p>Σε 100 mL δ/τος περιέχονται 0,02 mol Pb(NO₃)₂ 200 mL x; x=0,04 mol Pb(NO₃)₂</p> <p>M_r Pb(OH)₂=241 Pb(NO₃)₂ ≡ Pb(OH)₂ ↓ 1 mol 1 mol 1 mol 241 g 0,04 mol x; x=9,64 g Pb(OH)₂ ⇒ 11,98 – 9,64 = 2,34 g το Al(OH)₃</p> <p>M_r Al(OH)₃=78 Al(NO₃)₃ ≡ Al(OH)₃ ↓ 1 mol 1 mol 1 mol 78 g x; 2,34 g x=0,03 mol Al(NO₃)₃</p> <p>0,03 mol Al(NO₃)₃ περιέχονται σε 200 mL δ/τος x; 1000 mL x=0,15 mol Al(NO₃)₃ ⇒ 0,15 M Al(NO₃)₃</p>	<p>0,25</p> <p>0,5</p> <p>0,5</p> <p>0,25</p> <p>0,5</p> <p>0,25</p> <p>0,25</p> <p>0,5</p> <p>0,25</p> <p>0,25</p> <p>0,5</p> <p>0,25</p>
2	<p>α) Α: Cu(NO₃)₂, Β: Cu(OH)₂, Γ: [Cu(NH₃)₄]²⁺, Δ: CuO</p> <p>β) Μετατροπή (1) : πυκνό HNO₃ (3) : πυκνό/θερμό H₂SO₄ (8) : H₂SO₄</p>	<p>4x0,5=2</p> <p>} 3x0,5=1,5</p>

<p>γ) Δύο από τα μέταλλα: Zn, Al, Pb, Sn.</p> <p>δ) Μετατροπή 3: Το μέταλλο διαλύεται, παραγωγή άχρωμου αερίου, σχηματίζεται γαλάζιο διάλυμα. Μετατροπή 4: Σχηματισμός γαλάζιου ζελατινώδους ίζηματος. Μετατροπή 5: Το γαλάζιο ίζημα διαλύεται και σχηματίζεται μπλε διάλυμα.</p> <p>ε) Μετατροπή 1: $\text{Cu} + 4\text{HNO}_3 (\text{πυκνό}) \rightarrow \text{Cu}(\text{NO}_3)_2 + 2\text{NO}_2 \uparrow + 2\text{H}_2\text{O}$</p> <p>Μετατροπή 3: $\text{Cu} + 2\text{H}_2\text{SO}_4 (\text{πυκνό}) \xrightarrow{\theta} \text{CuSO}_4 + \text{SO}_2 \uparrow + 2\text{H}_2\text{O}$</p> <p>Μετατροπή 7: $\text{CuO} + 2\text{HNO}_3 \rightarrow \text{Cu}(\text{NO}_3)_2 + \text{H}_2\text{O}$</p>	<p>2x0,5=1</p> <p>} 6x0,5=3</p> <p>προϊόντα: 8x0,5=4 διορθώσεις: 3x0,5=1,5</p>
---	---